
106

Besluit van 12 maart 2007 tot wijziging van het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen in verband met gewijzigde dagloonberekening

---

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 26 januari 2007, nr. SV/WV/07/2523;

Gelet op de artikelen 45, tweede lid, van de Werkloosheidswet, 14, tweede lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, 13, derde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen en 15, tweede lid, van de Ziektewet;

De Raad van State gehoord (advies van 9 februari 2007, nr. W12.07.0021/III);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 6 maart 2007, nr. SV/WV/07/6368;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I. WIJZIGING VAN HET BESLUIT DAGLOONREGELS WERKNEMERSVERZEKERINGEN

Het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel r, komt te luiden:
r. minimumloon: het minimumloon per maand, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, van de WML, gedeeld door 21,75;.
2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
3. Artikel 40, tweede lid, van de WAO is voor de bepaling van het refertejaar, bedoeld in het eerste lid, onderdeel q, van overeenkomstige toepassing.

B

In artikel 2, tweede lid, wordt «b. indien het uitkeringspercentage hoger is dan 70%» vervangen door: b. indien het uitkeringspercentage van de uitkeringen op grond van de ZW, de WAO, hoofdstuk 6 van de Wet WIA, hoofdstuk 3, afdeling 2, paragraaf 1, van de Wet arbeid en zorg of hoofdstuk IV van de WW hoger is dan 70%.

C

In artikel 6, derde lid, wordt «derde lid» vervangen door: tweede lid.

D

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt «vier weken» vervangen door: vier kalenderweken.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Voor de toepassing van dit besluit is de maandag de eerste dag van de kalenderweek.

E

Artikel 22, tweede lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Na «op grond van die wetten» wordt ingevoegd: per dag.

2. «de som het in het eerste lid bedoelde bedrag niet langer overschrijdt» wordt vervangen door: de som van de uitkeringen per dag niet langer meer bedraagt dan 70% van het bedrag, bedoeld in het eerste lid.

F

In artikel 24, vierde lid, wordt «onderdelen b en c,» vervangen door: onderdelen b of c, of tweede lid,.

ARTIKEL II. INWERKINGTREDING

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Artikel I, onderdeel B, werkt terug tot en met 1 oktober 2006.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 12 maart 2007

Beatrix

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. P. H. Donner

Uitgegeven de tweeëntwintigste maart 2007

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van artikel 25a, vijfde lid j° vierde lid onder b, van de Wet op de Raad van State, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

In het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen worden regels gesteld voor de situatie dat de verzekerde gedurende een gedeelte van de referteperiode een uitkering genoten heeft. In dat geval dient deze uitkering herleid te worden naar een fictief rekenloon. Dit gebeurt door de uitkering te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller 100 bedraagt en de noemer wordt bepaald op een factor die correspondeert met het uitkeringspercentage. Vanaf 1 oktober 2006 bedragen de uitkeringen op grond van de Werkloosheidswet (WW) over de eerste twee maanden 75% van het dagloon. In de polisadministratie is voor het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) niet herkenbaar welk uitkeringspercentage (70% of 75%) van toepassing is. Dit is echter wel van belang voor de dagloonberekening van een nieuw uitkeringsrecht. Vandaar dat is besloten om, totdat UWV de systemen heeft kunnen aanpassen, voor een nieuw recht op uitkering alle WW-uitkeringen die in de referteperiode liggen op te hogen met een standaard ophogingsfactor van 100/70. Deze wijziging zal voor geen enkele verzekerde nadelig uitpakken, er zullen wel gevallen zijn voor wie deze berekeningswijze voordelig zal zijn. De extra uitkeringslasten worden geschat op 1 miljoen euro per jaar, van 2007 tot en met 2010.

In de periode van 1 oktober 2006 tot het moment van inwerkingtreding van deze wijziging, wordt door het UWV deze berekeningswijze al gehanteerd. De Tweede Kamer is hier per brief over ingelicht (Kamerstukken II, 2006–2007, 26 448, nr. 311). Aan bovenstaande wijziging wordt terugwerkende kracht verleend tot en met 1 oktober 2006. Dezelfde situatie gaat zich voordoen per 1 januari 2008 voor de werkhervattingsuitkeringen gedeeltelijk arbeidsgeschikten (WGA-uitkeringen), die dan de eerste twee kalendermaanden van de uitkering hoger liggen. Totdat UWV de systemen ook hiervoor heeft kunnen aanpassen, zal de standaard ophogingsfactor van 100/70 van toepassing zijn.

Het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen wordt tevens aangepast in verband met een aantal wijzigingen in technische zin.

Artikelsgewijs

Artikel I

Onderdeel A (artikel 1)

In dit onderdeel worden twee technische omissies hersteld.

Ten eerste is de definitie van minimumloon in onderdeel r aangepast. In het oude onderdeel r werd verwezen naar onderdeel c (minimumloon per dag(en)) van artikel 8, eerste lid, van de Wet minimumloon en vakantiebijslag, terwijl in de meeste andere wetten op het gebied van sociale verzekeringen verwezen wordt naar onderdeel a (minimumloon per maand), van artikel 8, eerste lid.

Vanuit het oogpunt van uniformiteit is besloten om ook in het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen te verwijzen naar onderdeel a, ook omdat de onderdelen a en c van verschillende aantallen loondagen per jaar uitgaan en daardoor voor verschillende uitkomsten bij berekeningen kunnen zorgen.

Ten tweede wordt een derde lid toegevoegd waarin artikel 40, tweede lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) van overeenkomstige toepassing wordt verklaard voor de bepaling van refertejaar. Dit geldt voor de situatie dat artikel 40 van de WAO van toepassing is. In artikel 40 van de WAO wordt bepaald dat indien de

arbeidsongeschiktheid van een verzekerde is toegenomen, in sommige gevallen een nieuw dagloon dient te worden vastgesteld.

Bij de vaststelling van het dagloon is het refertejaar van belang. Echter, bij een hernieuwde vaststelling van het dagloon op grond van artikel 40 dient van een ander refertejaar te worden uitgegaan dan bij de oorspronkelijke vaststelling van het dagloon. Het is dan de bedoeling dat bij het refertejaar wordt uitgegaan van de datum van toename van de arbeidsongeschiktheid en niet van de datum dat de arbeidsongeschiktheid is ingetreden. Voor de toepassing van artikel 14 van de WAO is in artikel 40, tweede lid, geregeld dat van de datum van toename van arbeidsongeschiktheid dient te worden uitgegaan. Door artikel 40, tweede lid, van overeenkomstige toepassing te verklaren is bovenstaande ook geregeld voor de bepaling van het refertejaar in het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen.

Onderdeel B (artikel 2)

Zoals beschreven in de algemene toelichting is besloten dat tijdelijk bij de herleiding van WW-uitkeringen in de referteperiode naar een fictief rekenloon standaard een factor van 100/70 wordt gehanteerd. Hiervoor dient artikel 2 van het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen aangepast te worden. Dat is gebeurd door het tweede lid, onder b, die een flexibele factor voorschrijft, niet van toepassing te laten zijn op de WW-uitkering (met uitzondering van de uitkering op grond van hoofdstuk IV van de WW). Aangezien de WGA-uitkeringen vanaf 1 januari 2008 de eerste twee maanden verhoogd worden, is besloten om ook de WGA-uitkering uit te zonderen van toepassing van artikel 2, tweede lid, onder b. Dit is gedaan door de flexibele factor alleen van toepassing te laten zijn op de uitkeringen op grond van hoofdstuk 6 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen). Ondanks het feit dat de WGA-uitkeringen pas per 1 januari 2008 worden aangepast, kan de wijziging van artikel 2 ook voor wat betreft de WGA-uitkeringen al in 2007 in werking treden. Dit omdat de uitkeringspercentages van de WGA-uitkeringen op dit moment niet flexibel zijn (70% of 100%). Het eerder dan 1 januari 2008 niet van toepassing verklaren van de flexibele factor heeft dus geen gevolgen voor de WGA-uitkeringen.

Onderdeel C (artikel 6)

Dit betreft een technische omissie die hierbij wordt hersteld.

Onderdeel D (artikel 12)

In artikel 12 wordt «weken» vervangen door «kalenderweken». Dit omdat in de praktijk door het UWV met kalenderweken wordt gewerkt in plaats van met weken. Door deze wijziging is het nodig te bepalen wanneer een kalenderweek begint, zodat er geen misverstanden kunnen ontstaan. Om deze reden is een derde lid toegevoegd dat bepaalt dat de kalenderweek op de maandag begint. Dit is in overeenstemming met hetgeen over de kalenderweek in de WW is geregeld.

Onderdeel E (artikel 22)

Dit betreft een omissie die bij bovenstaand besluit wordt rechtgezet. Bepaald werd in het tweede lid van artikel 22 dat de daglonen evenredig verminderd worden totdat de som van de uitkeringen het *maximum dagloon* niet langer overschrijdt. Er had echter bepaald moeten worden dat de daglonen evenredig verminderd worden totdat de som van de uitkeringen niet langer meer dan *70% van het maximum dagloon* bedraagt. Tevens zijn er redactionele verbeteringen aangebracht door te bepalen dat het om de som van de uitkeringen per dag gaat.

Onderdeel F (artikel 24)

Dit betreft een technische omissie die wordt hersteld. Er diende ook verwezen te worden naar het tweede lid van artikel 130h van de WW. Dit tweede lid bevat overgangsrecht met betrekking tot het afschaffen van de vervolgitkering.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. P. H. Donner